

Kiss Jolán.

Közel egy évszázada elsőként látta meg a napvilágot egy boldog családban. Postás édesapja, háztartásbeli édesanyja és szerető Sanyi bátyja fogadta örömmel, s csatlakozott hozzájuk a másodiknak születő ikertestvér, a „Hugám”, Lici.

A Wekerle-telepi házból mai is megmaradtak az emlékek, a szeletli, amit édesapjuk saját kezűleg készített és amit beborított a virágzó vörös futórózsa, a játéknak készült kis fakocsi, s a konyhában a fateknő.

A boldog gyermekkor hamar megszűnt. Az apa harcolt az első világháborúban, az olasz fronton, itthon nélkülözés jutott a kis családnak az Anya melege mellett. Azután Édesapjuk hazajött, de a háború megbetegítette, korán meghalt. A kis családot akkor a 13 éves Sándorra bízta a halálos ágyán, a Rókus kórházban. Gyalog mentek búcsúzni Wekerléről.

Az ikrek bekerültek egy olyan segélyprogramba, amelynek keretében kilenc hónapot töltöttek Svájcban módos családoknál. Jól megtanultak németül és majdnem elfelejtették anyanyelvüket.

Az özvegy Édesanya mosással és takarítással kereste meg azt a kenyeret, amiből felnevelte a három gyermeket. Ebben sokat segítettek erkölcsileg és anyagilag is a testvérek, a nagynénik, főleg az egyedülálló Ilon néni. Sándor postatiszt lett, a lányok a négy polgári elvégzése után varrónők lettek. A felszabadulásukkor kaptak egy-egy varrógépet, amely ma is megvan. Jolán szívesebben lett volna fodrásznő, de erre nem volt lehetősége, Édesanyja szigorú volt. Ekkor könnyebb lehetett az életük. Fialatok voltak, udvarlók vették körül őket, a csodálatos Báty barátai. Vidám történetek születtek az egypetéjű ikrek hasonlóságából következően.

A családot újabb tragédia sújtotta: orvosi műhiba következtében elvesztették családfenntartó bátyjukat.

Az élet azonban helyet követelt, Jolán szerelmesen összekötötte az életét Győzővel, és saját életet kezdtek, sok nehézséggel. Vasadon fűszerüzletet nyitottak, családi összefogással is próbálták működtetni, de a második világháború kegyetlenül megszenvedtette az embereket.

Közben megszületett első fiuk, akit az Apa után szintén Győzőnek kereszteltek. Azután Vecsés, ahol Attila született.

A kenyérkereseti lehetőség Pestre szólítja a családot, amelynek eltartásából Joli nagy részt vállal: míg párja raktárosként dolgozik, ő házfelügyelőként felügyeli egy lakóközösség életét és neveli otthon két fiát. Nehezek voltak az ötvenes évek. Átélik 1956-ot. Nem sokkal volt könnyebb, mint az első világháború után, csak más. Már villany égett, nem petróleumlámpa. És teknő helyett egyszer csak lett forgótárcsás mosógép. Jégszekrény helyett (ami akkor is luxus volt), hűtőszekrény.

Évtizedekig végzi a házfelügyelői munkát főnökei megelégedésére, és amikor eljön az ideje, nem akarják elengedni nyugdíjba. Nehezen kezdhetne el jól megérdemelt pihenését.

Fiai felnőnek, Győző technikus, Attila mérnök lett.

Nyugdíjas évei párjával csendben, barátokkal, húgával és sógorával, kirándulásokkal, egy-egy nyaralással telnek. És az unokák nyújtotta öröm, hogy melyik hogyan fejlődik, hogy tanul, mi lesz belőlük, az örök aggodalom a családért, az izgalom a boldogulásukért. Viktor, Gabriella és Szilvia a három unoka, fényképeik a lakás díszei.

Azután egyedül maradt. Győző elment, s a sok évtizedes együttélés után üres maradt a lakás. A gyerekek rendszeren és aggódva törődnek vele, de a tényleges lelki társ az ikertestvér Lici. Naponta több telefonhívás, amely során életük apróbb-nagyobb részleteit megbeszélik. Testvéri összetartozásukról tv film is készül, nagyon büszkék rá.

És többször meglátogatják az országos ikertalálkozót, ahol örömmel ünneplik őket, mint az ország legidősebb ikerpárját.

Életének nagy adománya három dédunoka, Tamás, Gergő, akik már maholnap felnőttek, s a

legkisebb Eszter, aki utolsó hónapjait aranyozta be.

De a szervezet, amely sohasem volt elkényeztetve és szívós volt, mégis kopik. Gyengül a hallás, a látás. Azután majdnem teljesen elveszik. A gyerekek gondozására szorul.

Életének 99. évében, 2010. május 26-án délután négy órakor dobbant utolsót a szíve.

Pótolhatatlan úrt hagyott maga után ikertestvére lelkében.

Gyászolják Fiai, Menyei, Unokái, Dédunokái, rokonai, ismerősei.

LICIMAMA

+JOLIMAMA

+JOLIMAMA

LICIMAMA